

מפקד מחוז טיומקין לחקור ולהסיק מסקנות

האפשרות שגור אינו יציב בנפשו הוער לתה עור במהלך החקירה. היא התבססה גם על אופן התנהגותו, אולם בעיקר קיבלה את חיזוקה מעצם טבעו של הפשע. קצינים רבים הביעו את דעתם כי רק אדם בלתי שפוי מסוגל לבצע בקור-רוח מעשים כאלה.

עיקר החקירה מופנה עתה לגילוי אם היו לגור שותפים למעשה. בקשר לכך פורסם כי המישטרה מחפשת אחר אדם נוסף, שהיה בעבר בלש מיטטרתי. נוסף לכך עומדות לפני החוקרים עוד שאלות סתומות רבות על מהלך החטיפה.

יחד עם זאת ברור כבר עתה, כי יש בידי המישטרה מירב החומר כדי להביא להרשעתו של גור בחטיפה וברצח. אמר על כך קצין החקירות הראשי של מחוז תל-אביב, ניצב-מישנה ארמנד לוי, מי שהיה אחראי ישירות על חקירתו של גור: „בשבילי התיק היה סגור מרגע שהצטברו הראיות נגד גור. הייתי יכול להביא אותו למישפט עוד לפני שהודה וגילה היכן טמונה הגופה של אורון. אבל היה לנו חשוב מכל למצוא את הילד. עכשיו יש עוד עבודה לעשות. אבל בקשר לגור העניין סגור.“

אך לא רק ארמנד לוי ולמשה טיומקין יש עוד הרבה עבודה בפרשה. על המישטרה לערוך בדיקה ראשונית של כל מחיר דליה בפרשה זו, ולהסיק מסקנות מיידיות נגד האחראים לשרשרת הטעויות ולחוסר האונים שלה.

אולם אם יסתפקו בחקירה הפנימית של המישטרה, תהיה זו שגיאה שעלולה לעלות בחייהם של ילדים חטופים אחרים ב-עתיד. על שרה-מישפט, או הממשלה כולה, למנות ועדת-חקירה בלתי-תלויה של אנשי מקצוע שאין להם כל קשר עם המישטרה. מסקנות ועדת-חקירה זו צריכות להיות מוגשות בהקדם האפשרי ולהתבצע במלואן, גם אם פירושן יהיה דילול הקצונה הבכירה של המישטרה ושל מחוז תל-אביב ופיתוריהם של קצינים וחוקרים.

כולה היתה חובבנית, ורק יד המיקרה, שילוב של טעויות וחוסר היכולת של המישטרה מנעו את פיענוחה עוד קודם לכן. כך מסתבר עתה, כי נתיב הבריחה של גור, בלילה שבו הסתלק עם הכופר, היה בסך הכל 40 מטרים. השביל שדרכו ברח הוביל ישירות אל בית הורי חברתו הסטודנטית. אולם אף שוטר לא שיער אז כי החוטף מתחבא ממש מתחת לאפו.

איש מהקצינים אינו מכחיש כי המישטרה גישה כל העת באפלה מוחלטת. העובדה הבולטת ביותר היא, שהמישטרה הצליחה לאחוז בקצה החוט של התע-לומה, רק כתוצאה מטיפשותו של גור. קציני המישטרה מודים כי אילולא הפקיד גור את הכסף המסומן בבנק, לא נראה כי היו מצליחים לעלות על עיקבותיו.

„התיק סגור!“

אשר לשני העצורים האחרים, סגן המילואים והחברה, אין כל שינוי במסכת הראיות נגדם. הם מכחישים כל קשר לחטיפה עצמה. לפחות לגבי הקצין, ברור כי גור אינו קושר אותו בעדותו לשלב כל שהוא בחטיפה. העדויות המפ-לילות היחידות לגבי הקצין נשארו סימני הורחן המישטרה. שנמצאו אצלו. פרקלי-טו של הקצין, עורך-הדין משה אלונגי, עירער על מעצרו, והערעור ידון כניראה ביום השישי השבוע.

אחד הדברים המדאיגים ביותר את המישטרה כיום, היא האפשרות שגור ימצא בלתי-שפוי בדעתו ולא יועמד לבסוף לדין. מייד אחרי גילוי גופתו של אורון הביעו אנשי מישטרה חשש מפני אפשרות זו. מעולם לא היתה המישטרה מעוניינת להביא חשוד לדין כמו במיקרה של גור. אחרי המאמצים חסרי התקדים ועשרות מיליוני הלירות שהשקיעה המישטרה בפרשה, והפגיעה הקשה בתדמיתה כתוצאה מהמחדלים, תהווה אי-העמדתו של גור לדין בבחינת מכה מורלית קשה.

אורון את מותו. גור מכחיש, כי הרג את אורון מתוך כוונה תחילה, וטוען כי המוות נגרם כתוצאה מתאונה. המישטרה לא גילתה מהי גירסתו המדוייקת, אך הודיעה, כי היא בודקת את העניין.

ממה שניתן היה לגלות על הודאתו של גור, עולה כי הוא טוען שביצע את החטי-פה לבדו, ללא עזרתו של איש. לפי גירסתו הוא התכוון לחטוף ילד כל שהוא, ורק במיקרה נפל בגורלו של אורון להיות הקורבן. גור הסביר, כי בא לסביון מכיוון שידע, כי שם מתגוררים אנשים עשירים היכולים לעמוד בתשלום הכופר.

(המשך מעמוד 39)
האסון זמן קצר אחרי גילוי הגופה. אולם הם התבקשו לעכב את הידיעה המרה ולהמשיך לשחק בפני ההורים כאילו לא קרה דבר. עד שיסתיים הוזהוי הסופי. המישטרה העדיפה שהקצונה הבכירה תימ-צא בבית כאשר תימסר ההודעה להורים. רק כאשר הגיע לבית מפקד מחוז תל-אביב, ניצב משה טיומקין, יותר משעה אחרי גילוי הגופה, הודיעו להורים, כי אורון אינו.

הידיעה התקבלה על-ידי ההורים באי-פוק רב. בני המישפחה, ששלטו בעצבי-

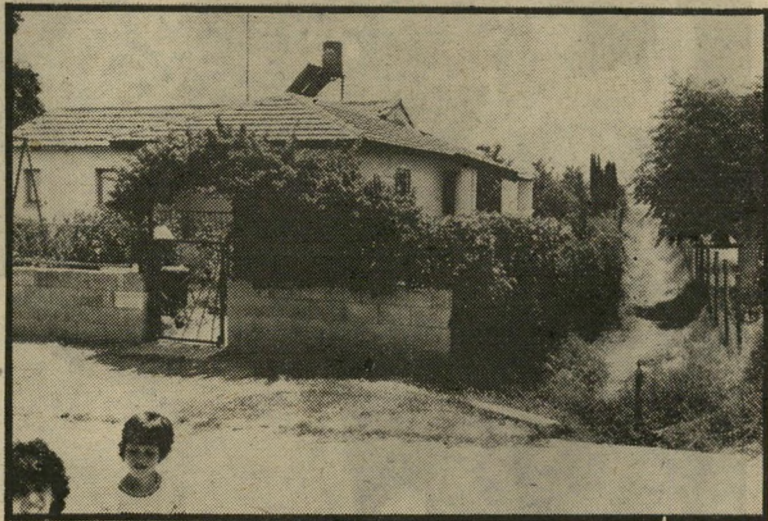
על המישטרה לערוך בדיקה של כל מחדליה בפרשה זו, ולהסיק מסקנות נגד האחראים לשרשרת הטעויות שנעשו ולחוסר האונים שלה

המגיע לפשע הוא כנראה קושי כספי שאליו ניקלע גור, אחרי שרכש לאחרונה מכונית פולקסווגן במחיר של 115 אלף לירות. הוא ביקש, כנראה, לכסות על ההוצאה ולשפר באותה הודמנות את מצבו הכספי. גור גילה עוד בחקירתו, כי ביר-מיים הראשונים לחטיפה הוא הסתובב עם אורון במכוניתו, עד שאורון מת.

הם לכל אורך הדרך, לא איבדו אותם. גם כעת, האם, פנינה, ואחותו של אורון, ליאורה, התחבקו ומיררו בככי הרישי. האח, רועי, היה באותה שעה ביחידתו בצבא. הוא קיבל את הידיעה שם ויצא מייד במסוק הביתה. לבית הגיע גם עשרות מכתים וחברים מייד אחרי פירסום הידיעה ברדיו. מסביב לבית התקהלו עשרות סק-רים, שהצטרפו אל נציגי אמצעי-התיק-שורת הרבים שצבאו על הבית.

אחרי שהפרשה החלה להתפענח נראים לפתע כל הפרטים הרבה יותר פשוטים. החוטף עצמו נראה הרבה פחות מתוחכם ממה ששיערו תחילה. נראה כי החטיפה

המישטרה הודיעה כי גור מסר בחקירתו גירסה לגבי הנסיבות והאופן שבו מצא

בית הוריה של החברה בנווה-נאמן רק 40 מטרים

מנהלת בנקיהפועלים ברחובות גורבן (באמצע) והפקידהמגדה איצקוביץ השטר הראשון היה מסומן